

Гдѣ е Лодоиска ? бѣше моята първа дума.

— Ахъ ! Ей сега ще ѣ видишь, но

Потръпнахъ отъ гласътъ на думытъ му. А като стигнахъ въ пещерѣтъ, прѣдрасположенъ за ужасныйтъ видъ който мя очакваше, видѣхъ Лодоискѣ, обвита въ дрехытъ си и покрита съ бащинытъ си дрехы, лежеше простръйна на постелкѣ отъ полуизгнила шумѣ. Едвамъ съ мъжы можѣ да подигне отегнахътъ си главѣ, и, като нерачи да земе нищичко за ѣденіе отъ това що ѣ донесохъ: Не ми е гладно, рече ми, смъртъ-та на дѣцата ми, загубваніето на Дорлискѣ, толкозь дѣлгытъ и труднытъ ни пътуванія, постояннытъ едно слѣдъ друго прѣмеждія и опасности, всичко това мя покосѣ ; не можѣхъ вече да устоѣхъ срѣщу тѣгытъ, лишеніята и злостраданіята умирамъ, друже ! чухъ гласътъ ти и душата ми ся спрѣ Видѣхъ тя пакъ . . . на Лодоискѣ было писано да умрѣ въ обятіята на съпруга си, когото обожава ! Помагай на бащѣ ми нека живѣе ! живѣйте и двама, утѣшѣте ся и забравѣте мене Да търсите всежду достолюбезнытъ ми Не можѣ да издумѣ името на на дъщерѣѣ си, и издѣхнахъ. Баща ѣ ископа гробъ, малко на странѣ отъ пещерѣтъ, и видѣхъ прѣстътъ която погълнахъ все що драго и свидно имахъ на този свѣтъ О, часъ ужасенъ ! Пулосскый който мя приварди въ отчаяніето ми, принуди мя да останѣ живъ слѣдъ Лодоискѣ.

Любинскый искаше да слѣдува, но хълцанія го